

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

KAZANIE

**NA PONIEDZIAŁEK ŚWIĄTECZNY
1895**

**O ŁASKACH I DARACH SZCZEGÓLNYCH
DUCHA ŚWIĘTEGO UDZIELONYCH
ŚWIĘTYM APOSTOŁOM**

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

II. Kazanie

na Poniedziałek Świąteczny 1895

O łaskach i darach szczególnych Ducha Świętego udzielonych świętym Apostołom

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

Światłość przyszła na świat. Jan 3, 19.

Dzisiaj, Najmilsi Bracia, obchodzimy doroczną pamiątkę tego wielkiego zdarzenia, jak Pan Jezus dnia 10 po swoim Wniebowstąpieniu zesłał na Apostołów Ducha Świętego w postaci ognistych języków. Było to w drugi dzień Zielonych Świątek żydowskich w *niedzielę* około 9 godziny rano, gdy Apostołowie byli zgromadzeni w wieczniku, zamknięci dla bojaźni żydów,

wśród gwałtownego szumu i wichru w postaci ognia, w jasny dzień widzialnego, zstąpił Duch Święty, trzecia Osoba Boska na Apostołów i sprawił w nich cudowną odmianę: Albowiem

I. *Oświecił* ich rozum, czyli dał ludziom prostym, nieuczonym rybakom zupełne wyrozumienie nauki Chrystusowej.

II. *Natchnął* ich odwagą i mocą, miłością i męstwem, by tę nową naukę opowiadali po wszystkim świecie pomimo trudności i przeszkód, nie zważając na prześladowania i śmierć samą.

Dał im dar mówienia różnymi językami.

III. *Błogosławił skutecznie ich pracy apostołskiej*, że się ta nauka przyjęła w sercach i odmieniła obyczaje ludzkie, weszła w życie w dzień Zielonych Świątek. O tych więc szczególnych darach, udzielonych Apostołom przez Ducha Świętego dzisiaj przemówię do was ku większej czci Pana Jezusa za przyczyną Najświętszej Panny Maryi.

I. Oświecił Apostołów

Pan Jezus wstępując do nieba, dał rozkaz Apostołom: *"Idźcie na cały świat, opowiadajcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, zbawion będzie; kto nie uwierzy, będzie potępiony"* (Mk 16, 15-16). Do tego potrzeba było, aby *sami zrozumieli i świadomi byli* tej nauki. Bez łaski i mocy Ducha Świętego nigdy by nie byli zrozumieli całkowicie nauki Jezusa. Obaczmy, *jaka* to była nauka; a *jacy* byli Apostołowie, których Pan Jezus posłał na jej opowiadanie? Nauka Jezusa, to dar z nieba, objawienie Boskiej *mądrości i miłości, pełna tajemnic nadprzyrodzonych*. Najgłębszy mędrzec nie zdołałby wymyśleć, ułożyć, zgłębić, wyrozumieć tej nauki. A nie dopiero prości ludzie, jakimi byli Apostołowie. Przez 3 lata słuchali, co prawda, tej nauki, ale jakże *tępo* pojmowali, jak mało *spamiętali*. Oni nawet nie zrozumieli *celu* przyjścia Jezusa na świat. Wciąż sobie roili, że Pan Jezus na to przyszedł, aby odbudował ziemskie polityczne królestwo, potęgę żydowską, wyswobodził ich z pod panowania Rzymian, że ich uczyni ministrami, nie rozumieli, że potrzebna była męka i śmierć Jezusa, gorszyli się nawet (Mt. 16, 22), w zmartwychwstanie Pana Jezusa niełatwo uwierzyli.

Nie przejęli się duchem nauki Jezusa. Wiele z tej nauki zapomnieli. Otóż Duch Święty dopiero ich oświecił, podobnie jakby ogień z nieba rozniecony; *przypomniat*, co z ust Pana Jezusa słyszeli. *A jak cudowne było to oświecenie*. Rozchodzą się po całym świecie w różne strony: Andrzej do Scytów, św. Filip do Azji, Szymon do Persji, Tomasz do Indii, Piotr... – a w ich opowiadaniu taka zgoda, jedność. Za natchnieniem Ducha Świętego niektórzy spisują księgi. Duch Święty natchnął, kierował ich rozumem, sam przez nich pisał, działał, dyktował, nauczał. Sprawił, że słowo Boże zawarte częścią w Piśmie św., częścią w tradycji, całkowicie, nieskażenie do nas przeszło i zachowuje się w Kościele do końca świata.

II. Natchnął ich odwagą i mocą

Nie dosyć było Apostołom wyrozumieć naukę Jezusa. *Oni mieli ją opowiadać wszemu stworzeniu* wśród piętrzących się trudności i przeszkód ze strony żydów, pogan i ich samych.

a) Mieli wystąpić wobec tych samych żydów, którzy niedawno z wściekłością wołali: *Strać, ukrzyżuj Jezusa a wypuść Barabasz*. Tym żydom mieli mówić: *Wyście zabili Jezusa Nazareńskiego, Sprawcę Żywota*,

wślawionego od Boga mocami, cudami, znakami. A Ten zmartwychwstał, do nieba wstąpiwszy, wylał na nas Ducha Świętego. *On jest postanowiony Sędzią żywych i zmarłych* (Dz. Ap. 10, 42). Tak mieli wołać po ulicach tej samej Jerozolimy, w której jeszcze nie były oschły ślady krwi Chrystusowej – upartych, zazdrosnych, obłudnych faryzeuszów, dumnych doktorów ze swego zakonu, harde książeżyta żydowskie mieli strofować o bogobójstwo. Czy jest jaka nadzieja, że żydostwo uwierzy ich słowom, kiedy słowom życia i cudów najśladźszego Chrystusa Pana uwierzyć nie chciało?

Niewiernym saduceuszom i zepsutym oczekującym Zbawcy pod względem politycznym, którzyby ich wybawił z pod jarzma Rzymian – mieli mówić, że te nadzieje ich czcze, zmysłowe, nedorzeczne, bo Pan Jezus przyszedł założyć królestwo duchowne, którego fundamentem: *pokuta i poprawa, świętość i łaska*.

b) Jeszcze większe przedstawiają się trudności ze strony *pogan*. Paganie wierzyli w mnóstwo *bożków*; ale ich bogi to byli albo ubóstwieni ludzie, a nawet namiętności i występki lub marne urojenia. Do nich więc mieli mówić Apostołowie: "Jeden jest tylko Bóg, a ten jest Duch niewidzialny, wszechmocny, najmędrzy, święty, nieśmiertelny. Ten Bóg objawił się żydom, a na ostatku posłał Syna swego na świat, a ten Syn dał się umęczyć na krzyżu dla zbawienia świata". Lecz czy uwierzą poganie, których inteligencja nie miała żadnej wiary w bóstwo. Nie wierząc w nieśmiertelność duszy, tarzali się w błocie występków.

Nadętym pychą i podbojem Rzymianom, dufnym w swą moc i siłę, mieli opowiadać *ubóstwo*, dla których bogactwa i skarby były wszystkim. Mieli głosić *czystość*, dla których używanie nie znało granic. Mieli żądać *pokory* i *miłości* nieprzyjaciół, poświęcenia, ofiarności dla bliźnich, którzy tych cnót nawet z imienia nie znali.

Apostołowie mieli głosić religię nową, która znieść miała różnicę między *panem* a *niewolnikiem*, między *swaim* a *obcym*, miała uświęcić małżeńskie stadło między jednym *mężczyzną* a jedną *niewiastą*, miała wydobyć z przepaści zepsucia niewiastę, a znieść ohydne nałożnictwo, co w ówczesnych *stosunkach* wydało się *prostym szaleństwem*.

c) Trudności ze strony Apostołów. Mieli głosić Ewangelię wszystkim narodom, a oni nie znali języka i obyczajów ludów.

Mieli stanąć wobec królów i cesarzy, wobec uczonych i mędrców i ich nawrócić. A oni byli słabego i trwożliwego serca.

Ale co było po ludzku niepodobnym, to działał w nich Duch Święty. Mocą Ducha Świętego poczynają mówić różnymi językami, (których się nigdy nie uczyli). Z różnych stron zgromadzeni dziwiają się temu. *Obawa, lęk i strach znikają*. Spieszno im było wyjść z wieczernika na ulice i z taką mocą i przekonaniem kazał Piotr św., że się krajały serca słuchaczy i wszyscy słuchający pytali ze skrucą Apostołów: Mężowie bracia, powiedzcie, co mamy czynić, a gotowiśmy. A Piotr do nich: Czyńcie pokutę, dajcie się ochrzcić na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie dar Ducha Świętego. Dało się ochrzcić około 3000 dusz. (Dz. Ap. 2, 38-41). Nie dbają na zakazy wysokiej Rady żydowskiej, na wtrącenie do więzień i bicze.

Rozchodzą się po całym świecie, nie boją się prześladowań, ni śmierci męczeńskiej.

III. Duch Święty skutecznie błogosławił ich pracy

a) I wkrótce okazały się najcudowniejsze skutki, niebywałe jako dowód, że Duch Święty działał w tym wszystkim.

Apostołowie bez miecza, bez wojska nawrócili żydów i pogan. Nie nauką schlebającą namiętnościom, jak Mahomet, nie nauką rzucającą w masy ludu nowe hasła, będące na czasie, burzące ludy – jedyną bronią ich był krzyż, przebaczenie, zgoda, miłość.

b) Pod ożywczym tchnieniem Ducha Świętego odnowiła się postać *ziemi*, odmieniły się *życie i obyczaje* ludów. Teraz dowiedział się świat, czym jest *Bóg*, na co *żywemy* na świecie, jaka droga prowadzi do tego celu.

Przed tchnieniem nauki apostolskiej pierzchły nieprawości i sprośności wszelakie, a ludzie brali się do cnót, o jakich przedtem nigdy nie słyszano.

c) Przez nową naukę odrodziła się *rodzina*.

Niewiasta wydobyła się z upodlenia, w którą ją wtrąciło pogaństwo.

Odnowiony i uświęcony został stosunek *męża do żony, dzieci do rodziców*.

d) Zniknęło *niewolnictwo*; niewolnik i pan byli już teraz dziećmi jednego Ojca w niebiesiech. *Stosunki publiczne* przekształciły się.

Król poznał i uznał swoje obowiązki względem poddanych, a poddani względem *zwierzchności*.

Poświęcenie dla bliźnich zajęło miejsce *samolubstwa, niecnego egoizmu*. Chrześcijaństwo stało się źródłem *oświaty, kultury, postępu*. To wszystko jest dziełem Boga, Ducha Świętego. On dokończył dzieło stworzenia i odkupienia, dzieło Ojca i Syna. *Uświęcenie* świata i duszy jest dziełem Ducha Świętego. To dzieło najtrudniejsze do pojęcia; bo chociaż Stworzenie i Odkupienie są dziełami pełnymi tajemnic, jednak możemy je snadniej wyrozumieć (Bonawentura). Ale uświęcenia oczyma widzieć, czuć, ani rozumem pojąć nie można; ono dzieje się za sprawą Ducha Świętego w *ukryciu, tajemniczo, w głębinach serca naszego*. I dzisiaj moc, dobroć i skuteczność Ducha Świętego ta sama, co była za Apostołów w dzień Zielonych Świątek; gdziekolwiek znajdzie serce *gotowe i otwarte*, i przysposobione *i powolne*, tchnie swą łaskę i swoje dary siedmiorakie, swoje *światło i siłę, i pociechę*. Prośmy tylko gorąco w tych dniach Zielonych Świątek: Przyjdź Duchu Święty, napelnij serca wiernych Twoich. Otwórzmy serca, oczyśćmy je przez skruchę i spowiedź na przyjęcie Jego: Wyrzucmy z nich ducha fałszu, *kłamstwa*, a przyjdzie i osiedzie w nas Duch *prawdy*; wyrzucmy *ducha plugawego, niezgody i kłótni, gniewu i zawziętości, gorzkości, nienawiści, zemsty*, a osiedzie w nas Duch *czystości, pokoju, cichości, przebaczenia, miłości*. Wypuść Panie Ducha Twego, a będą stworzone i odnowi się *postać ziemi i zazieleni*, jak liście młodego dęba. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.

Ks. Józef Krukowski

Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości P. Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny, przez ks. Józefa Krukowskiego, Dra Św. T. Proboszcza kościoła św. Floriana. Na pamiątkę misji na Kleparzu odprawionej w marcu 1897. (Czysty dochód na restaurację kościoła św. Floriana). Kraków 1897, ss. 45-49. (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje od red. *Ultra montes*).

Przypisy:

- (1) Por. 1) Ks. Józef Krukowski, a) *Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości Pana Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny.* b) *Perykopy ewangelijne niedzielne i świąteczne.*
- 2) Ks. Jakub Wujek SI, a) *Krótkie nauki homiletyczne na niedziele i uroczystości całego roku.* b) *Postylla Mniejsza, to jest krótkie kazania, albo wykłady św. Ewangelii na każdą niedzielę i na każde święto wedle nauki samej prawdziwej Kościoła św. powszechnego dla ubogich kapłanów i gospodarzów i pospolitego człowieka.* c) *Postilla Catholica... Iż zbory Lutrów, Kalwinów i innych Sektarzów, nie są Kościoły Pana Chrystusowe, ale Bożnice Szatańskie.* d) *Grzech żydów i heretyków przeciwko Duchowi Świętemu.* e) *Historia Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Boga i człowieka prawdziwego, ze czterech Ewangelistów zebrana, na dziewięć części podzielona.*
- 3) Ks. Piotr Skarga SI, *Kazania na niedziele i święta całego roku.*
- 4) Ks. Henryk Jackowski SI, *Ewangelie niedzielne i świąteczne z objaśnieniami.* b) *Rozważ to dobrze! czyli Myśli zbawienne dla dobrych i złych.*
- 5) Ks. Jerzy Patiss SI, *Podręcznik do rozmyślań i kazań na niedziele całego roku (Materiae meditationum et concionum ex Evangeliiis et Epistolis Dominicarum).*
- 6) Św. Pius V, Papież, *Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego (Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini).*
- 7) Ks. Michał Ignacy Wichert, *Nauki katechizmowe o Składzie Apostolskim, Przykazaniach Boskich i Kościelnych, o Modlitwie Pańskiej i Sakramentach.*
- 8) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) *Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej.* b) *Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.* c) *Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.*
- 9) Ks. Antoni Krechowiecki, *Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła.*
- 10) Ks. Ignacy Czechowski, *Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.*
- 11) Ks. Piotr Ximenes, *Krótki wykład świętych Ewangelii na niedziele i święta całego roku.*
- 12) O. Maurycy Meschler SI, *Dar Zielonych Świąt. Rozmyślania o Duchu Świętym.*
- 13) Henryk Edward kard. Manning, Arcybiskup Westminster, *O sprawach Ducha Świętego działającego w duszy człowieka.*
- 14) Ks. dr Jan Ciemniwski, *Odrodzenie z Ducha Świętego.*
- 15) Ks. M. Hamon, a) *Zmartwychwstanie Pańskie tryumfem wiary i nadziei. Rozmyślanie na Wielkanoc.* b) *Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Rozmyślanie na Zielone Świątki.*
- 16) Ks. Dr Aleksander Żychliński, *Łaska uświęcająca a mistyczne Ciało Chrystusa.*
- 17) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, *Mistyczne Ciało Chrystusa a charaktery sakramentalne. Studium dogmatyczne.*
- 18) Ks. Jan Rostworowski SI, *Tajemnica jedności katolickiej.*
(Przyp. red. *Ultra montes*).

DWANAŚCIE KAZAŃ

po cztery na największe uroczystości P. Jezusa

i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny

przez

ks. Józefa Krukowskiego

DRA Ś. T. PROBOSZCZA KOŚCIOŁA ŚW. FLORYANA.

Na pamiątkę misyi na Kleparzu odprawionej w marcu 1897.

(Czysty dochód na restauracyą kościoła św. Floryana).

KRAKÓW
1897.

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021